

JW Support

Dutch Shalom Family for Children Bangladesh
opvang voor straatkinderen in Savar, Dhaka, Bangladesh



Nieuwsbrief 22,
Februari 2016

Voor u ligt de nieuwsbrief van de stichting JW Support met de laatste nieuwtjes van onze projecten in Bangladesh. De slumschool draait weer op volle toeren met meer dan 200 kinderen. Het naaiatelier en de vakopleiding naaien en borduren, krijgt steeds meer bezoekers, die willen samenwerken voor het maken van eerlijke producten. Natuurlijk stellen we ook weer twee van onze jongeren aan u voor in de rubriek "kennismaken met" en Jorina deelt haar belevenissen met de kinderen van de Dutch Shalom Family for Children.

Omdat de winst van de Golpata activiteiten bestemd is voor de continuïteit van onze lokale projecten, delen we de ontwikkelingen met de JW Support achterban. Je weet maar nooit hoe we via deze nieuwsbrief reislustigen kunnen motiveren een bezoek aan Bangladesh te brengen. Mocht u naar aanleiding van onze nieuwsbrief vragen hebben dan horen wij het graag. Het bestuur wenst u veel leesplezier.



Dutch Shalom Family for Children

Onze bijzondere familie heeft gezinsuitbreiding gehad. Enerzijds heeft onze boekhouder Pintu een zoontje Prodip gekregen en in ons jongenshuis zijn twee nieuwe kinderen gekomen: Emran en Rhamatullah. De twee jongenshuizen zijn eerder dan gepland samengevoegd. Het ene huis had al maanden waterproblemen. Door een verstopte afvoer en defecte pomp kon het sanitair niet gebruikt worden en ook niet koken. De jongens maakten daarom al grotendeels gebruik van de faciliteiten van het andere huis. Daar de huisbaas niet erg toeschietelijk was met reparaties stelde het management team voor om alle jongens in één huis onder te brengen. Het is een beetje vol, maar eind van dit jaar zwaaien er wellicht weer een paar tieners af, waarvan de opleiding is voltooid.



De kinderen hebben de laatste maanden van 2015 hard gestudeerd voor alle examens. Alle klassen krijgen meerdere toetsen per jaar en een eindexamen. Gelukkig zijn ze allemaal door naar de volgende klas (schooljaar loopt gelijk met het kalenderjaar). De laatste twee weken van 2015 en de eerste twee van 2016 hebben ze dan ook genoten van een welverdiende vakantie met als kers op de taart een bezoek van hun grote zus/vriendin Jorina.





Mijn vorige bezoek was een grote verrassing, maar dit jaar wisten ze ruim van tevoren dat ik eind december naar Bangladesh zou komen. Er werden van te voren allerlei plannen gemaakt en iedereen keek er naar uit, inclusief ikzelf. Want om met Kerst en Oud & Nieuw in Bangladesh te zijn leek me heel speciaal. Het zijn tenslotte dagen die je graag met vrienden en familie wilt delen en als dat dan kan met m'n Banglafamilie en vrienden, is dat helemaal geweldig.



Met Kerst was er een speciale kerkdienst in de kerk van onze boekhouder. Er was een ceremonie in verband met het opdragen van zijn zoon Prodip. Het was bijzonder om hierbij aanwezig te mogen zijn en dit met hen te delen. Na de kerkdienst waren we uitgenodigd op het 'dakterras' van een van de jongenshuizen voor een heerlijke lunch. Met feestdagen wordt altijd speciale rijst gegeten, pulao, mijn favoriet! Iedereen was op zijn/haar 'kerst' best gekleed en wij konden dan ook niet achterblijven en zijn in SARI verschenen.



In de dagen daarna waren er, vooral bij de meiden, een aantal dagen van voorbereiding voor oudjaarsdag. Er werd druk geoefend, maar ik mocht niet komen kijken, want het was een verrassingsprogramma van zang, dans en gedichten.

Tussendoor met de kinderen en hun begeleiders genoten van een picknick met voetbalwedstrijd tegen de jongens van een middelbare school. Dit werd ons aangeboden door de eigenaar van een lokaal solarproject, dus het was nog leerzaam ook.



Op oudejaarsdag zijn we begin van de middag aan de slag gegaan met het maken van appelflappen. Allereerst de appels schillen en het klokhuis eruit, wat zonder appelboor best veel werk is. Vervolgens het beslag maken, met een super mini garde! De kaneel komt hier niet uit een potje, maar de stukken kaneel moeten met een soort vijzel tot poeder gemalen worden. En het is gelukt. Ik denk dat we zo'n 60 stuks gemaakt hebben, voor ieder 1 appelflapje. En wat vonden ze het heerlijk deze Nederlandse lekkernij te proeven.

Daarna kon het feest beginnen, de dansjes werden opgevoerd, de gedichten voorgedragen en dan ineens is het 0.00u en wensen we elkaar het allerbeste voor 2016:

Shubo Nobo Borsho!



Een tijd geleden kreeg ik het verzoek om mee te betalen aan draadloos internet bij de tieners. Daarbij zat een heel plan hoe ze met elkaar de aanschaf en maandelijkse kosten zouden gaan betalen. Alle gebruikers (tieners en staf) zouden maandelijks een bedrag betalen, om de kosten te dekken. Dus nadat de router was geïnstalleerd kon ieder gebruik maken van het internet...hoewel...



Toen ik voor het eerst langsging bij de tieners kwam ik er achter dat er netjes een wachtwoord op het internet zat. Nou ja, even het wachtwoord opvragen en dan aan de slag. Maar dat ging niet zomaar, want de tiener die alles in het beheer heeft, maakt heel slim iedere maand een nieuw wachtwoord aan. Als je dus het wachtwoord voor het internet wilt weten moet je eerst je maandelijkse bijdrage betalen voordat je er gebruik van kan maken! Maar oké, ik had een financiële bijdrage geleverd voor de aanschaf en dus mocht ik een hele maand 'gratis' gebruik maken van het internet.



Ik probeer iedere reis altijd een bezoek te brengen aan familie van een van onze tieners. Dit keer zijn we naar de familie van Saddam geweest (Zie de rubriek kennismaken met...). Zijn familie woont in een dorpje wat alleen bereikbaar is per bamboebrug. Lekker back to basic: wassen bij de pomp, slapen in een golfplaten huisje op een houten bed. Maar wat een gastvrijheid hebben we weer ervaren, er werd erg goed voor ons gezorgd en bij onze rondgang door het dorp werden we overal uitgenodigd om wat te eten/drinken.



In de omgeving prachtige natuur met mosterdzaadvelden, rijstvelden en mooie vogels. De mensen daar zijn zelfvoorzienend, verbouwen eigen groente, fruit en rijst. De meesten hebben zelf ook kippen of zelfs koeien om zo in hun eerste levensbehoefte te voorzien. Het dorp ligt in de buurt van veel sariweverijen, dus ook daar zijn we op bezoek geweest. Wat een werk zeg om 1 sari te weven. Het kost 1 of 1.5 dag om een sari te maken. Als je dan weet hoeveel een gemiddelde sari kost 800 taka (bijna 9 euro). We hebben genoten van de gastvrijheid, de rust, de geweldige natuur en alles wat dit deel van Bangladesh ons te bieden heeft.



Ik heb in Dhaka het opleidingsinstituut en een kliniek voor 'moeder en kindzorg' bezocht waar Liza de vrouw van de manager een opleiding volgt. Het was voor mij als doktersassistente op een kinderpoli erg interessant om te kijken hoe het hier allemaal toegaat.

Voor het eerst in jaren ben ik ook toerist in Dhaka geweest. Samen met een gaste uit het Bed & Breakfast van mijn tante hebben we een dagje 'oud Dhaka' gedaan. Hier hoort een bezoek bij aan het Pink Palace, the Armenian Church, the Star Mosque en the Dhakeshwari Temple. Het vervoer was per taxi, riksja, boot en CNG (tuktuk).

Al met al weer een fantastische reis waarin ik veel tijd met de kids heb kunnen doorbrengen, omdat zij ook (kerst)vakantie hadden. Dagjes weg, lekker thuis spelletjes doen, relaxen en genieten van elkaars gezelschap!

Een hartelijke groet, Jorina.

Slumschool

De school in één van de sloppenwijken van de hoofdstad Dhaka draait op volle toeren. Meer dan twee honderd kinderen, voornamelijk meisjes krijgen er dagelijks op een leuke, creatieve manier les én een gezonde maaltijd. Zelfs in de vakanties wordt er voor een aantal kinderen gekookt, omdat ze anders geen eten zouden hebben. Ze volgen met veel interesse de lessen, die op een speelse wijze worden gegeven. De school heeft in de loop van de jaren allerlei lesmateriaal van internationale scholen gehad, die hun lesprogramma's hebben vernieuwd. Helaas heeft onze Duitse vrijwilliger afgehaakt i.v.m. de onzekere veiligheidssituatie kort voor zijn komst. Gelukkig is het allemaal reuze meegevallen en is de veiligheid in Bangladesh niet beter of slechter dan elders op de wereld. Er lopen helaas mensen rond met extreme ideeën, die ze soms, ten koste van veel slachtoffers ten uitvoer brengen.





Saddam 19 jaar, zit in het 2e jaar van 'college (vervolg op de middelbaar school) en woont 14 jaar in ons project. Hij is enig kind; zijn moeder is, nadat ze twee keer een kindje heeft verloren, door haar man in de steek gelaten. Hij is een nieuw gezin begonnen en heeft nooit meer naar Saddam omgekeken, tot voor kort. Nu hij de leeftijd heeft om geld te gaan verdienen vindt zijn vader het wel prettig een stapje terug te doen. Maar Saddam heeft geen interesse om een relatie op te bouwen met een man die nooit naar hem heeft omgezien of voor hem heeft gezorgd.

Familie is in Bangladesh belangrijk ook al word je (soms) slecht behandeld. Dat geldt ook voor een huwelijk: beter een slecht huwelijk dan geen huwelijk. Saddam's moeder is nooit meer hertrouwd, en werkt in een spinnerij/weverij waar ze net van rondkomen kan. De familie van zijn moeder woont op het platteland en heeft weinig middelen van bestaan. Ze zijn heel blij dat de slimme Saddam bij ons woont en kan studeren. Zijn droom is advocaat worden en het op te nemen voor de sociaal zwakkeren in de samenleving.

Hij wil graag een keer naar de Hill Tracts, een heuvelachtig natuurgebied met veel authentieke bergstammen als bewoners. Hij is geïnteresseerd in veel onderwerpen, leergierig en actief in het verzamelen van informatie, vindt zichzelf een echte 'allrounder'. Hij hoopt dat onze stichting in de toekomst door veel sponsors zal worden gesteund, zodat hij en de anderen hun opleiding kunnen vervolgen en hun toekomstdromen kunnen realiseren.



Shahinur 12 jaar, en heeft afgelopen december haar lagere school diploma behaald. Zij woont ruim 4 jaar bij ons, nadat haar moeder met een baby van 6 maanden het gezin had verlaten voor een andere man. Haar vader is groenteverkoper en het gezin (vader, moeder en 4 kindjes) leefde deels op straat en deels op de markt onder de platte kar waarop overdag de groente verkocht werd. Toen moeder weg was hebben ze de oudste twee in een opvanghuis geplaatst en de één na jongste is bij papa gebleven. Er doen verhalen de ronde dat dit kind 'zoekgeraakt' is. Shahinur verzorgde haar jongste broertje en was erg van streek toen ze bij ons kwam. Ze miste de baby enorm en is nog steeds gek op kleine kindjes en zij ook op haar.

Ze is in januari naar de middelbare school gegaan en wil graag dokter worden, dus nog een paar jaar te gaan. Haar lievelingseten is een appel en haar favoriete vak is Engels. Ze heeft het heel erg naar haar zin in ons meisjeshuis, maar in de vakantie voelt ze zich wel eens eenzaam als andere kinderen naar familie kunnen. Gelukkig wordt dit liefdevol opgevangen door Dino, onze coördinator van de slumschool en de vakopleiding naaien en borduren. Hij en zijn gezin hebben een groot hart en er is altijd plaats voor een kind, dat warmte en liefde nodig heeft.

Vakopleiding naaien en borduren

Nu de lagere school in de sloppenwijken een aantal jaar draait, komen er ook meisjes via deze school in aanmerking voor de opleiding naaien en borduren. Mede dankzij de gulle donatie van Moments of Joy kunnen we ook in 2016 deze opleiding voortzetten.

De coördinator timmert flink aan de weg en naast opdrachten van particulieren komt hij ook steeds vaker in beeld bij producenten, die vernieuwende en meestal ook eerlijke producten laten vervaardigen.

Combinaties

In december hebben we bezoekers gehad uit Amerika, die interessante plannen hebben om Fair Trade producten te laten maken o.a. via Dino's naai atelier. Ze hebben werkplaatsen bezocht waar eerlijke katoen en garen van ananas blad wordt gemaakt; van spinnerijen, weverijen tot eind product, het hele traject is in beeld en volgens de Fair Trade Standards gemaakt.

Ook hebben ze leuke creatieve ideeën om 'oude saries' te gebruiken als voering in een jas. De jas zelf is weer gemaakt van de zgn. Nakshi Katha stoffen. Dit is een grote lap stof, prachtig versierd, die vaak als een soort spreid wordt gebruikt. Het resultaat is zeker bijzonder te noemen en de bedenkers hebben hoge verwachtingen van de verkoop in Amerika. Ze hebben 5 dagen in ons Bed & Breakfast gewoond en het was een combinatie van hard werken, plezier en lekker eten.

Sunderbans en Kushtia

In november heb ik een werkbezoek aan het mooie natuurgebied in het zuidwesten, de Sunderbans gebracht. Samen met de drie jongens, die in het voorjaar hun middelbare school opleiding hebben voltooid, hun huisvader en een vriendin. Het is echt super om de jongens te zien genieten, want reizen is in Bangladesh pure luxe dat voor de arme onderlaag van de bevolking niet is weggelegd.

Het is echt leuk om zo onze studenten een extraatje te geven. Twee van onze jongens wonen op een uurtje afstand van de stad Kushtia, waar de dichter des Vaderlands van Bangladesh vandaan komt. Ze zijn er nog nooit op bezoek geweest.



Golpata Eco Tours

De eerste Europese gasten hebben in het najaar via ons reisbureau een mooie rondreis gemaakt.

Ze waren allemaal zeer onder de indruk van het gastvrije onthaal dat hen overal ten deel viel. De prachtige natuur afgewisseld met archeologische en culturele bezienswaardigheden hebben hen keer op keer verrast.



Ten zuiden van het zuidelijkste puntje van Bangladesh ligt het schitterende Saint Martin's eiland waar ik al jarenlang op bezoek wilde. Nu onze gasten daar twee dagen zouden verblijven leek het Mahadi een leuk plan om hen te vergezellen. We hebben gewandeld, gefietst, boottripjes gemaakt en vooral gesmuld van de overheerlijke verse vis.



Joke Wittekoek

Stichtingsbestuur:

Voorzitter: Joke Wittekoek Initiatiefneemster

Secretaris: Danielle van Dijk

Penningmeester: Johan van Bruggen

Informatie over de projecten en hoe u die kunt ondersteunen en voor het bestellen van artikelen: www.jwsupport.nl

Email: whitecake@jwsupport.nl Telefoon: 070 347 76 20

Giften kunt u overmaken op: bankrekening: NL63 ABNA 09804 73098 t.n.v JW Support te Zoetermeer